

Marja

Gud är mindre

När vi firar jul, upptäcker vi det som är den kristna trons sårmarke: Gud är mindre.

Att Gud är större än allt annat, den tron möter vi i de flesta religioner. Och det säger också den kristna tron. Gud är större än allt. Men den kristna tron säger något mera.

I julfirandets centrum står en foderkrubba i ett stall och på halmen ligger ett litet nyfött barn.

Kan man tänka sig en värre utsatthet, ett större utanförskap? För det är ju ingen idyll, att föda ett barn i ett kyligt och smutsigt stall. Men det var Guds väg till oss, för barnet i krubban är Guds Son.

In i det mörkaste mörker har han kommit, ner i den smutsigaste dy har han stigit, för att där tända det ljus som driver bort allt mörker och för att rena det smutsiga och hela det trasiga.

Han kommer till oss som ett litet och utsatt människobarn. Han är inte långt borta, han har kommit oss riktigt nära.

Nu kommer han till oss i julens högtid. Välkommen att fira detta i församlingarnas julgudstjänster.

Gud är mindre. Han kommer dig nära med Liv.

Du barn av Betlehem, vi ber: Ge våra ögon ljus och rena hjärtat, att vi kan med dig bli barn hos Gud. Nu sjunger änglaskaror Guds lov, och vi med dem. O kom till oss, bli hos oss kvar, Guds Son. Immanuel! (Svenska psalmboken 115:3)

ROLF PETTERSSON

FÖRSAMLINGSBLADET

Maria

Utges av Svenska kyrkan i Lilla Edet med fyra nr/år och distribueras till alla hushåll.

Ansvarig utgivare: Mikael Isacson
Redaktör: Carl-Henrik Karlsson

Framsida: Elise Lindqvist i Västerlanda på Söndag+.

Namnet Maria syftar på Jesus mor som fick föda Guds son, Maria från Magdala som var i hans närhet, samt Maria, Jakobs mor, som var det första vittnet om Jesus uppståndelse.

M

Svenska kyrkan i Lilla Edet består av tre församlingar – Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna-Åsbräcka – och är en del av den världsvida Kyrkan. Genom gudstjänst, diakoni, undervisning och mission vill vi tillsammans ta emot och förmedla Guds kärlek.

Präster

Mikael Isacson, 0520 – 49 47 02
Bo Westergaard, 0520 – 49 47 04
Marcus Stille, 0520 – 49 47 05
Rolf Pettersson, 0520 – 49 47 06

Diakoner

Merja Andersson, 0520 – 49 47 07
Inger Lindeskog, 0520 – 49 47 08

Svenska kyrkan i Lilla Edet
Fuxernavägen 10
463 33 Lilla Edet

0520–49 47 00

svenskakyrkan.se/lillaedet

Från att förtränga till att förlåta

På lördagsmorgonen 15 oktober samlades ett 40-tal kvinnor för att njuta av ett dukat frukostbord och lyssna på en givande föreläsning av Jeanette Alfredsson. Hon är sångerska, lärare på Öckerö, trebarnsmamma och gift med Per samt är en mycket livsglad person.

JEANETTE VÄXTE upp i Lappland. I hennes familj hade de en hemlighet man inte talade om. Hennes pappa var alkoholist. Ibland blir människor glada av alkoholen, men inte Jeanettes pappa. Han blev aggressiv och hotfull.

Mest utsatta blev Jeanettes mamma och lillebror. Hon kommer ihåg hur pappa kunde jaga mamma med kökskniven i handen tills hon flydde ut i vinterkylan med en meter höga snövallar.

Eller när pappas eviga tjat om att lillebrodern var en värdelös varelse fick brodern som elvaåring att försöka avsluta sitt liv med en av pappas skjutvapen.

Jeanette tog aldrig hem några vänner och när polisen ibland kom så höll familjen ihop och sade att allting nu var bra. Helgerna var ett helvete för henne med ständig rädsla och spänd tillvaro. Barnen försökte göra sig osynliga så gott det gick. Inte synas, inte höras.

JEANETTE TOG sin tillflykt till sjungandet. Hon älskade musik. Hon sjöng i alla möjliga tillställningar, var med i talangjakter och fick mycket uppmärksamhet. Men känslan att hon var accepterad bara för att hon sjöng så bra, men inte som den person hon var, skavde i henne.

Jeanettes musiklärare i gymnasiet var gift med en pingstpastor och han bad henne att komma och sjunga i kyrkans julfest. Hon blev oerhört berörd av lovsången och kände

”Det som var fel är fel fortfarande efter förlåtelsen, men den styr inte längre ens liv. Den har förlorat sitt grepp.”

Guds närvaro. Några månader efter denna händelse, blev hon bjuden till en mötesserie i pingstkyrkan. Innan Jeannette gick dit bad hon till Gud: ”Gud, om du finns, kan du väl ge mig ett tecken?” När mötet nästan var slut kom det en okänd kvinna fram till henne och gav henne en lapp och sade att det var en hälsning från Gud. Det som stod på lappen var ett bönesvar till Jeannette, och där och då bestämde hon sig för att lämna sitt liv till Gud.

Detta ledde henne senare till en bibelskola där hon en dag fick en fråga om hon skulle kunna tänka sig att förlåta sin pappa. Jeannette berättade att hon gjorde det, först och främst för sin egen skull. Hon menar att förlåta är ett viljebeslut och samtidigt en process. Förlåtelsen rymmer en hemlighet. Där och då börjar man gå på en väg mot helande.

JEANNETTE SADE att hon är en helare människa idag även om hon fortfarande kämpar med konsekven-

terna av sin uppväxt. Att förlåta är inte samma som att säga att det som hände var OK. Det som var fel är fel fortfarande efter förlåtelsen, men den styr inte längre ens liv. Den har förlorat sitt grepp.

När Jeanette flyttade hemifrån tog hennes mamma mod till sig och lämnade pappan. Efter några år blev även han kristen och dessutom nykter alkoholist.

IDAG SJUNGER Jeannette för att hon vill sjunga, inte för att bli accepterad. Hon vet att hon är älskad för sin egen skull, som hon är. Skapad till att sprida Guds kärlek och hopp runtomkring sig.

En bibelvers som bär henne och som kan bära oss alla är från Första Petrusbrevet 5:7 ”Och kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er.”

MERJA ELINA ANDERSSON

Förlåta det oförlåtliga

Det vilade en förväntan i Västerlanda kyrka när man i höst bjöd in till Söndag+ med Elise Lindqvist – känd från radio, tidningar och TV.

Dagen började med högmässa i kyrkan. Omkring 80 personer hade sökt sig dit.

Marcus Stille predikade om en rik man som bara ville ha mer. Han såg om sitt eget hus, satsade på sitt. ”Jag har, jag behöver, jag skall njuta, jag skall roa mig, jag skall ha det bra.” Hela tiden jag, jag, jag.

Men så plötsligt en dag dog han. Och fick inget ta med. Han som vunnit allt förlorade sig själv.

Som kontrast till den rike mannen målar Marcus hur Jesus innan han föddes till den här jorden levde i det himmelska med dess oändliga rikedomar. Men han lämnade allt. Frivilligt. Han valde att bli en av oss. Smutsig, hungrig, trött och frestad av tidens förförelser. Men inte bara det, han valde lidandet.

– Både den rike mannen och Jesus älskade. De var fyllda av kärlek. Men medan den rike mannen älskade sig själv och sitt, bar Jesus på en utgivande kärlek – till dig, mig och hela världen. Mer än sitt eget liv.

EFTER GUDSTJÄNSTEN blev det lämmeltåg till församlingshemmet där Församlingsskåren i Hjärtum och Västerlanda bjöd på lunch och kaffe. Det var så mycket folk så man fick sitta i både stora och lilla salen.

NÄR ALLA FÅTT mat och dryck lämnade Marcus Stille över ordet till dagens förtjusande oblyga gäst.

– Det var en underbar predikan. Visst var han bra? Och så är han snygg också. Han har ju allt, utbrast Elise Lindqvist med glimten i ögat, sneglandes på prästen.

Det var svårt att inte ryckas med när hon fick mikrofonen. En liten krutkvinna från Stockholm som kom till Västerlanda för att berätta om sitt 80-åriga liv. Hon bjöd verkligen på sig själv och fick både unga och äldre att sitta fastklistrade i en och en halv timma.

STÄMNINGEN VAR de första minuterna uppsluppen, men tätnade snabbt när Elise började tala om sina tidiga år. Hon berättade så naket och direkt att det var svårt att skydda sig. Men det var tydligt att hon inte berättade för sin egen skull, utan för att visa att Gud verkligen kan förändra, förvandla och vända mörker till ljus.

– Min barndom var ruskig. För mig började helvetet när jag var fem år. Jag fick lära mig att sex är något man gör med barn och med djur.

– Min mamma har jag inget minne av att hon gett mig en kram. Hon kunde inte visa känslor. Hon mådde nog själv inte bra. När vi kommer till himlen vill jag fråga henne varför hon inte älskade mig.

DET GJORDE NÄSTAN ont att höra hennes berättelse. Men hon bara fortsatte. Skolan blev en mardröm. Ständigt var hon mobbad. Och av magistern blev hon kallad efterbliven. Ofta fick hon stå i skamvrån medan de andra eleverna blev tillsagda att stå och peka finger mot henne. Under denna tid växte hatet inom henne. Mot henne själv ...

Av människor i sin omgivning – men aldrig av sin far – blev hon sexuellt utnyttjad på ett vidrigt sätt. ”Om du berättar, dödar vi dig.” Och så fick hon godis efteråt.

NÄR HON VAR nio år blev hon våldtagen i skolan. Av fem killar. När hon var elva fick hon med egna ögon se sex med barn och med djur.

Efter att hennes pappa dött fick hon en styvpappa. Som hatade henne. Elise berättade att spriten förvred

honom. En gång tog han fram geväret och siktade mot henne. Då vädjade hon till honom och sa: "Skjut mig, jag vill inte leva." Styvpappan drog i avtryckaren. Men onykter som han var hade han inte satt i någon patron. Annars hade hennes liv slutat där och då.

EN ANNAN GÅNG ströp han henne, men så kände hon hur "någon" lossade hans händer och hon rymde. Hon minns hennes mammas ord när de hittade henne. "Ja, jag måste väl ta med henne hem, för hon är så ful och så dum så ingen vill ha henne." Och så var hon tillbaka i helvetet.

När hon var 14 år började hon jobba på café. Inom henne grodde det någon form av värdighet. Samtidigt längtade hon efter sin riktiga pappa. Inte så att hon sörjde, mer längtade. Längtade efter att någon skulle krama henne för den hon var. Längtan att få vara någon, för någon.

NÄR HON VAR 16 år var hon en gång ute och promenerade. Längtan efter pappan var så stark. Mamman visste hon inte var hon fanns. Då kom det fram en vacker kvinna som verkligen bekräftade henne. Som sa hur söt Elise var. Det hade hon aldrig hört innan. Det värmdes in i själen och Elise uttrycker det som att hon blev kär i den vackra kvinnan.

Hon fick flytta hem till henne, fick fina kläder och smink. Elise fick lära sig god hållning och att föra sin kropp och sina händer. Inte minst fick hon mycket uppmuntran.

Så kom den dagen då den vackra kvinnan sa till Elise att hon nu skulle börja jobba för henne.

– Jag blev sjalaglad. Jag bara ropade ut: "Jag gör allt för dig, vad vill du jag skall jobba med?"

Jobbet var att sälja sin kropp.

– Det som var konstigt i det här var att jag helt plötsligt fick betalt. Ju mer

avancerade grejer jag gjorde med en man, desto mer pengar fick jag.

Men pengarna gick direkt till bordellmamman. Elise fortsatte berätta. Om hur hon blev sjuk, tog mediciner och blev blandmissbrukare.

– Jag hatade livet så gränslöst.

Till slut – som förbrukad – blev hon utkastad av bordellmamman. Nu fick hon klara sig på egen hand.

– Tre gånger hittade de mig livlös.

UNDER ÅREN som gick bodde hon på olika platser i landet. Idag har hon skyddad identitet, så ingen vet varifrån hon kommer.

– Jag har inga rötter. Ingen vet var jag kommer ifrån. Det hem jag har nu, det är mina rötter. Så lång tid har det tagit.

När Elise var 59 år blev hon kristen.

Hon beskriver det själv som ett mirakel – att hon fick komma hem. – Han som hjälpte mig att bli kristen kallar jag min andlige pappa. Här får jag för första gången uppleva en mamma och en pappa. Kan ni tänka er att det skulle ta så lång tid? Men jag har fått tillbaka så oändligt mycket.

Som ett nyfött barn leddes hon in i det kristna livet och fick ta emot den näring hon behövde för att växa – bibelläsning och bön.

Att lyssna på Elises berättelse var både skärande och tärande. Går det att överleva det hon varit med om? Går det att leva med de sår som ristats in i själens innersta rum sedan barnsben?

I ETT AV HENNES samtal med hennes andliga pappa, sa han att hon måste förlåta allt det hon varit med om. Där gick gränsen. Två gånger lämnade hon i vredesmod deras hem och skrek ut att det är typiskt karlar att mena att det är offren som skall förlåta.

Men så började hon läsa i Bibeln om förlåtelsen. Hon gick tillbaka till sin andlige pappa och sa: "Kan vi göra ett försök?"

– Vi gjorde det och jag fick uppleva en så stark närhet av Herren själv. Jag fick uppleva de otäcka grejerna som speglade sig som små bilder för mig. Jag fick i skuggbilder se mig själv som ett litet barn på fem år, och sedan en stor svart skugga som kommer över och våldtar mig. Jag ropade precis som Jesus: "Förlåt dem för de visste inte vad de gjorde". Så gjorde jag bild för bild för bild för bild. Så har jag till och med förlåtit honom som våldtog mig i en lada när jag var sju år, och sedan när jag stack därifrån med kläderna i famnen, slängde en kniv som träffade mig i ryggen. Varje bild blev så stark för mig. Och så var det precis som om jag genomströmmades av den helige Andes dusch. Det var som om jag blev rentvättad i kroppen. Mina bröst som jag stått med kniven – kan ni tänka

er, jag har stått med kniven och varit beredd att börja skära, för jag ville inte ha dem. Magen och underlivet hade jag gjort likadant med. Och här får jag känna hur rentvättad jag blev.

HON FORTSATTE i flera år med samtalen. Hon var glad, men helt utmattad. En gång såg hon en tavla där det stod: "Att förlåta är inte en handling i svaghet – det är en handling som kräver mycket mod."

– Jag har varit med om sådana saker som är svåra att förlåta, men jag har förlåtit.

– Han drog mig upp från det där svarta mörkret, in i ljuset. Jag står ju här framför er. Ni skulle ha sett mig förut. Då tålde jag inte ens att se folk.

Efter den här reningstiden började något hända.

– Det började pirra i kroppen på mig. Jag var så sprallig. Jag tänkte, vad är det nu? Jag blev så nyfiken. Nu är det något på gång, tänkte jag. Vet ni vad det var? Jo, män – som jag fortfarande hatade vid den här tiden –

började jag älska. Det var inte en karl som gick fri från mig.

IDAG MÅR hon bra. Är pigg som en mört. Kallas stålmmormor. Och liknas av många vid en ängel. Ängeln på Malmskillnadsgatan. För 20 år sedan kom hon nämligen till Sankta Clara kyrka i Stockholms centrum. Där fick hon en fråga om hon ville följa med till Malmskillnadsgatan en kväll. Sedan dess har hon varit där i stort sett varje fredagsnatt.

– Här får jag möta flickor som möter det jag själv har upplevt.

Varje gång träffar de omkring 30 tjejer. De bjuder på kaffe, ser, samtalar och möter tjejerna som de underbara människor de är. En tjej sa till henne en gång: "Säg inget, bara håll om mig. Jag vill känna din omfamning."

FINNS DET änglar? Ja, de finns. Både på Malmskillnadsgatan och i Västerlanda. ■

CARL-HENRIK KARLSSON

Här har barnen en plats

När jag var liten gick jag på Kyrkans barntimmar. Jag tänkte nog inte så mycket på det då, men så här i efterhand tycker jag att det var skönt att jag hade den kristna tron att luta mig mot i livets svåra frågor.

I skolåldern började jag intressera mig mer för rymden och Gud kom i skymundan kan man säga. Men kvar fanns alla värdefulla värderingar och förhållningssätt från Bibelns berättelser.

I FÖRSAMLINGSRÅDET i Västerlanda känner jag mig betydelsefull då jag kan föra barnfamiljernas talan. Det har bland annat flyttat in ett skötbord i församlingshemmet, och kyrkan har blivit mer barnvänlig sedan jag började.

Det kändes också viktigt för mig att mina barn skulle få gå på Kyrkans barntimmar. Jag är väldigt öppen inför mina barn, de får välja att tro precis vad de vill, men när man är liten tror jag det är skönt att höra vad andra tror. Även att få lära sig hur man ska vara mot andra och vad som är viktigt i livet.

Det var några fler föräldrar som visade intresse så en barngrupp

startade i Västerlanda och har fortsatt under hösten.

NÄR JAG FRÅGAR ett av barnen vad de gör på Barn-timmarna så får jag till svar att de pysslar, äter och pratar om Jesus.

När barnen skall berätta vad det bästa med Barn-timmarna är, svarar någon fikat, en annan pysslet och en tredje att vara "vaktmästare".

I Barntimmarna finns det något för alla. ■

ELEONOR JOHANSSON

Låt fler få fylla fem

Var femte sekund dör ett barn som inte hunnit fylla fem. Av undernäring, infektioner och bristande omsorg. Detta är något som Svenska kyrkans internationella arbete fokuserar på i julkampanjen.

GENOM PROJEKTET mentormammor i Sydafrika, Etiopien och Swaziland har många utsatta barns framtid blivit mycket ljusare.

Metoden går ut på att utbilda erfarna, empatiska mammor som under svåra förhållanden själva uppfostrat barn på ett hälsosamt sätt.

De utbildas i hygien, hälsa, näringslära, grundläggande mödravård och samtalsteknik. Mentormammorna söker sedan upp dem som behöver stöd.

I SYDAFRIKA handlar projektet också om att hjälpa kvinnorna att

försörja sig genom olika hantverk. Där finns hälsoklinik, förskolor och möjlighet att få mikrolån. Detta har utvecklats i nära samarbete med kvinnorna själva.

MENTORMAMMORNA delar aldrig ut gåvor utan ger istället av sin kunskap. Totalt i de tre länderna får omkring 13.000 kvinnor och barn stöd genom projektet.

På Annandag jul kommer vi i våra kyrkor att ta upp kollekt till detta arbete.

VI HAREN liten internationell grupp i pastoratet och jag skulle önska att fler vill engagera sig i gruppen.

Jag vill också tipsa om att det nu finns fairtrade-varor att köpa i alla våra församlingshem. ■

ANKI DYMÉN

Moe Moe Hlaing är 5 år och bor i Burma. Hennes familj deltar i ett projekt som Svenska kyrkans internationella arbete stöder.

Låt fler få fylla fem!

Swisha 100 kronor till 9001223.

I november var det fem klasser (F & 1) som letade efter de tolv kyrkmöss som arbetar i Fuxerna kyrka. De fick också pyssla var sin mus och ta med hem, se bild.

Inför allhelgona var det två klasser (5 & 6) som kom till kyrkan och fick lära sig om helgon, halloween och fick samtala om döden.

I november kom en klass 3 för att som kyrkdetektiver själva upptäcka kyrkans märkligheter.

Under hösten har Strandkanten arrangerat en kurs om Sverige, för nyanlända som vill lära sig mer om det svenska samhället. Frågorna är många kring arbetsökande, socialtjänst och familjeliv.

Souzan Mathiasson har lett kursen, men vi har även fått besök från t.ex. Räddningstjänsten.

Nu planerar vi att starta en cykelkurs för nyanlända. Det kan ge en ny frihet, inte minst för kvinnor.

Inför julen kommer fyra klasser, årskurs 2, att få vara med om det traditionsenliga julspelet.

Dessutom kommer vi ut till en till klass 2 med enmansföreställningen Slavus brännmärke.

En klass 6 kommer även få besök och information om bakgrunden till vårt julfirande.

Om man har en cykel man vill skänka till kursen och som deltagarna i fortsättningen kan använda, kan man tala med diakon Merja Elina Andersson, 0520 – 494707.

Standkanten avslutas 15/12 och öppnar igen 19/1. Välkommen till vårt internationella språkcafé för att lära känna fler från andra kulturer.

Våra nyanlända behöver kontakt med fler svenskar som de kan öva sin svenska med.

Jag är född och döpt i Västerlanda församling. Här har jag gått i söndagsskola, konfirmerat mig och några år i tonåren var jag med i ungdomskören. Efter det blev det inte så mycket kyrka, men jag hade nog någon slags tro fast jag inte var aktiv på något sätt.

SENARE I LIVET efter barn och giftermål minns jag att jag var mycket lycklig, men att jag inte visste vart jag skulle rikta min tacksamhet. *Det är till Gud så klart*, sa vår vigselpräst, och på något sätt började det väl där. Kom nog till något slags beslut att jag vill vandra på trons väg, även om jag ofta tvivlar och hamnar i grubblerier. Några gånger har jag känt en stark andlig närvaro och tror att det varit Guds röst. Egentligen är det inte så svårt att tro om man tänker att Gud är kärlek.

Jag läser gärna andlig litteratur, men tycker det är det är trögt att själv läsa Bibeln. Har dock läst Minutbibeln några vändor, även om den nog är skriven för konfirmander. Tycker om att ha en andaktsbok på nattduksbordet. Wilfrid Stinissens "Idag är Guds dag" läser jag för tredje gången.

MINA BARN har gått i Kyrkans barn-timmar och jag har även hjälpt till där. Vi hade en mammagrupp och jag var engagerad i julspel när Marianne Glans var diakon här. Nu är jag med i Hjärtum och Västerlandas kyrkokör, samt i församlingsrådet.

Jag har i många år varit internationellt ombud. För några år sedan var jag tillsammans med andra ombud i stiftet med på en resa till Etiopien och det fördjupade både tro och engagemang.

DET SOM DRIVER mig i mitt engagemang är nog orättvisorna i världen och att jag på något vis vill stötta goda krafter. Vi har det så otroligt bra i vår trygga del av världen om man jämför med många andra länder.

Kanske känner jag av någon slags allmän västvärldsskuld. Därför tycker jag att det är mycket schysstare och värdigare att handla fairtrade-produkter än att skänka pengar och tro att man är god. Efter att ha sett filmen "Chokladens mörka sida" vill man aldrig mer köpa icke fairtrade-choklad.

MARGARETA RINGSTRÖM som var direktor för Lutherhjälpen, sade så här en gång: "Välgörenhetstänket präglas ofta av kortsiktighet och gärna inriktat på katastrofinsatser. Man tror att våra överblivna kläder, mediciner och vad det kan vara löser deras problem medan de i första hand löser våra egna problem (överflöd, dåligt samvete, viljan att ändå göra något osv.). Givandet blir viktigare än vad det leder till och man tror att man är opartisk och förhåller sig neutral. Solidaritet däremot betonar vår samhörighet på den här jorden. Människligheten är en och det handlar om att dela på jordens resurser. Jag inser alltså att jag är en del av problemet och att vi kanske tillsammans kan finna en lösning."

Jag menar absolut inte att vi ska sluta skänka pengar, men ändå ha ovanstående i bakhuvudet.

FÖREDÖMEN FÖR MIG är nog ofta människor som bryr sig, som engagerar sig för andra eller för miljön. Som ombud har jag träffat så många engagerade människor som verkligen brinner för att göra något för att ändra orättvisorna i världen.

Sen finns det så klart de riktigt stora som Nelson Mandela, Moder Teresa, Malala och Francisco van der Hoff Boersma. Människor som kan förlåta det oförlåtliga beundrar jag också, som Elise Lindqvist som jag nyligen lyssnade på när hon var i Västerlanda.

Slutligen vill jag önska alla en fridfull jul. ■

"Egentligen är det inte så svårt att tro om man tänker att Gud är kärlek."

Anki Dymén är internationellt ombud i Västerlanda församling. Hon arbetar som resursperson på Ryrsjöskolan.

tankar
TRO
och LIV

Skicka in din lösning senast 16 januari till församlingsbladet Maria, Fuxernavägen 10, 463 33 Lilla Edet. Vi drar tre vinnare som får ett bokpris hemskickat.

Namn.....

Adress.....

Korsordsvinnare: Av tolv rätt inskickade svar har vi dragit följande vinnare: Ulla-Britt Kvist, Sonja Levin och Ingemar Lindgren. Grattis, och tack till alla som skickat in.

Personalhörnan

Linnéa Holmedal, kyrkvaktmästare i Västerlanda, Fuxerna, Högstorp och Åsbräcka.

- Vad har du för arbetsuppgifter?** Allt inom park- och gravskötsel samt deltar vid begravingar. Visst fastighetsunderhåll.
- Vad trivs du bäst med?** Variationerna.
- Vad gör du på fritiden?** Gillar att dansa. Handarbete, just nu syr jag mycket till mina barn.

ÄNGLAMODELL

10
BARN

KERSTIN HAGSTRAND-VELICU
UR DROPPEN 13 2014

- KLIPP UT ELLER KOPIERA ÄNGELN PÅ VANLIGT PAPPER. KLIPP UT DEN.
- VIK DEN LILLA VINGEN EFTER DEN STRECKADE LINJEN.
- RITA EN CIRKEL MED HJÄLP AV PASSARE, ELLER TA ETT FAT, BURK ELLER NÅGOT ANNAT RUNT SOM PASSAR I STORLEK TILL ÄNGELN.
- KANTA CIRKELN SOM KAN VARA I FÄRG, OCH HELST LITE STYVARE PAPPER, MED ETT
- BAND SOM GÅR ATT VIKA ÖVER KANTEN. DET BLIR OCKSÅ FINT OM MAN ANVÄNDER EN SAX SOM KLIPPER ETT MÖNSTER.
- LIMMA ÄNGELN PÅ CIRKELN OCH LIMMA SEDAN FAST EXTRA VINGEN. LIMMA ETT BAND PÅ BAKSIDAN SOM UPPHÄNG.

- Torsdag 12 januari kl 17.15, **Fuxerna** församlingshem
- Måndag 16 januari kl 17, **Hjärtums** församlingshem
- Söndag 5 februari kl 10.30, **Västerlanda** församlingshem
- Måndag 6 februari kl 17, **Hjärtums** församlingshem
- Torsdag 9 februari kl 17.15, **Fuxerna** församlingshem

Barndop

HJÄRTUM

Född 160510 Hampus Gustafsson,
döpt 160827 i Fuxerna kyrka

Född 160416 Svea Björsson,
döpt 160903 i Gärdhems kyrka

Född 160426 Wera Navalon,
döpt 160917 i Hjärtums kyrka

Född 160530 Johannes Pettersson,
döpt 161016 i Västerlanda kyrka

Född 160729 Oscar Lenö,
döpt 161022 i Fuxerna kyrka

Född 160725 Thor Leinonen,
döpt 161023 i Fuxerna kyrka

Född 160707 Elsie Josefsson,
döpt 161105 i Hjärtums kyrka

Född 160817 Alicia Laneby,
döpt 161119 i Hjärtums kyrka

Född 160827 Noel Willgard,
döpt 161120 i Hjärtums kyrka

VÄSTERLANDA

Född 160503 Ingemar Broström,
döpt 160814 i Västerlanda kyrka

Född 151225 Nikita Karlsson,
döpt 160821 i Västerlanda kyrka

Född 160514 Filippa Lilja,
döpt 160827 i Västerlanda kyrka

Född 160331 Isabell Ljung Meijer,
döpt 161022 i Lundby gamla kyrka

Född 160529 Elza Bark,
döpt 161119 i Västerlanda kyrka

Född 160804 Alice Wingård Gutesjö,
döpt 161120 i Västerlanda kyrka

FUXERNA-ÅSBRÄCKA

Född 160406 Benjamin Jernqvist Holtz,
döpt 160717 i Fuxerna kyrka

Född 160411 Gabriel Svensson,
döpt 160813 i Ale-Skövde kyrka

Född 160422 Isabelle Zackrisson,
döpt 160819 i Stafsinge kyrka

Född 160609 Alicia Östling,
döpt 160904 i Stenungsunds kapell

Född 160424 Valentin Fors,
döpt 160918 i Fuxerna kyrka

Född 160413 Oliver Lindström,
döpt 161009 i Fuxerna kyrka

Född 160619 Sam Goldbach,
döpt 161015 i Ljungs kyrka

Född 160702 Kevin Lövfberg,
döpt 161016 i Fuxerna kyrka

Född 160417 Leo Krögerström,
döpt 161023 i Fuxerna kyrka

Född 160621 Julia Albinsson,
döpt 161030 i Västerlanda kyrka

Född 160622 Colin Nockmar,
döpt 161030 i Fuxerna kyrka

Född 160906 Elvira Färnqvist,
döpt 161113 i Fuxerna kyrka

Bevara dessa barn i ditt förbund.

BELLMANS JULPSALM

1. Han som ger hjärtat rymd
och lungan sammandrager
själv av den luft han gjort
nu andedräkten tager.
Han, i vars hand var dag
är räknad, mörk och klar,
han räknar själv i dag
bland människor sina dar.

2. Han som ger alla djur
sin kraft att kunna föda
blir född, och själv i dag
han känner livets möda.
Du gjorde väl som kom!
Din kärlek frälsar oss:
det blod, som i dig rörs,
utsläcker avgrunds bloss.

3. De späda ögonkast
som strålar kring din linda,
de skänker världen liv
och mörkrets här skall binda.
Du gjorde väl som kom!
Men, ack, min frälserman,
din vagga och ditt kors
står redan när varann!

11

FAMILJ

SÖNDAG+

29 januari kl 10, Hjærtum

Jenny Berggren – känd från popgruppen Ace of Base och TV4:s Så mycket bättre – berättar om att vinna hela världen.

Högmässa, förstärkt kyrkkaffe, föredrag.

BARNGRUPPER

Terminsstart vecka 5 2017

Vuxen-barn, Barntimmar och Miniorer – i både Västerlanda och Hjærtum.

GEMENSKAPSTRÄFF

Torsdag 8 december kl 14

Luciafirande.

Kaffe & lotterier. Kyrktaxi för församlingsbor. Fuxerna församlingshem

FINSK GUDSTJÄNST

Jumalanpalvelukset Fuxernan kirkossa klo 14, 25/12

12 VI VÄNTAR BARN

Förlossningen är beräknad till jul. *Maria & Josef*

Söndag 18 december

18 Hjärtum, Vi sjunger in Julen, Marcus Stille, kör

Julafton

11 Fuxerna Samling vid krubban, Bo Westergaard
23 Fuxerna Julnattsmässa, Mikael Isacson
23 Hjärtum Julnattsmässa, Marcus Stille

Juldagen

7 Västerlanda Julotta, Rolf Pettersson
8 Åsbräcka Julotta, Bo Westergaard
10 Fuxerna Högmässa, Bo Westergaard
14 Fuxerna Finskspråkig gudstjänst, Toivo Räisänen
16 Hjärtum Julens berättelse med små och stora, Marcus Stille

Annandag jul

10 Fuxerna Högmässa, Rolf Pettersson
11 Djurhult Högmässa, Marcus Stille
12 Västerlanda Högmässa, Rolf Pettersson

STRANDKANTEN

Fuxerna församlingshem

Torsdagar kl 11

Start 19/1

TISDAGSCAFÉ

Hjärtum kl 11

Dagens ord kl 12

Start 31/1

SOPPLUNCH

Västerlanda

onsdagar kl 11–13

Dagens ord kl 12

Start 1/2

Lilla Maria

– varje månad

Kalendern kan hämtas i kyrkor och församlingshem.

För prenumeration via e-post eller beställning av aktuellt nummer:

0520–49 47 00

lillaedets.pastorat@svenskakyrkan.se